

KM 7/09 Kristne innvandrere og menighetene i Norge

Komiteens merknader

Komiteen legger saksorienteringen til grunn, og vil i tillegg bemerke følgende:

Kristne innvandrere beriker og utfordrer

Gud skaper alle mennesker i sitt bilde. Derfor har alle mennesker samme verd og skal behandle hverandre med verdighet. Vi lever sammen i et fellesskap som utfordrer og bekrefter vårt menneskeverd. Kristne innvandrere er en del av dette mangfoldige fellesskapet i Den Hellige Ånd.

Det å være en flerkulturell kirke utfordrer det menneskelige samspillet. Integrering er en gjensidig prosess for alle parter. Alle har ansvar for egen og andres deltakelse i fellesskapet. Samtidig har Den norske kirke som majoritetskirke et særlig ansvar for å vise gjestfrihet og ta initiativ til kontakt med kristne innvandrere.

Sosiale fellesskap

Innvandrere som kommer til en menighet må ønskes velkommen – også i sosiale fellesskap knyttet til menigheten. Menigheten som diakonalt fellesskap bærer dette ansvaret. Kristne innvandrere forteller at måten de blir tatt i mot på i menigheten, er viktig for hvordan de opplever menigheten som et sted de kan ha tilhørighet og bidra med sine ressurser.

Økumenikk og erfaringsdeling

Det kristne fellesskapet i Norge omfatter langt flere enn menighetene i Den norske kirke. Særlig i et flerkulturelt perspektiv har Den norske kirke mye å lære av arbeidet og de praktiske erfaringene som er gjort i andre kirker i Norge, i misjonsorganisasjonene, i KIA og i Sjømannskirka. Den norske kirke må ha en bred økumenisk tilnærming i sitt arbeid for bedre å inkludere kristne innvandrere.

Mange menigheter har gode erfaringer med å være flerkulturelle fellesskap. Det er opparbeidet mye kompetanse på praktisk og språklig tilrettelegging, bl.a. er det oversatt liturgier til andre språk. Det er derimot behov for å gjøre disse erfaringene bedre kjent. Komiteen oppfordrer til at det etableres ordninger for bedre erfaringsdeling mellom menighetene.

Det er viktig at menighetene tar i bruk den tverrkulturelle kompetansen som finnes lokalt, for eksempel hos misjonærer eller andre med internasjonal erfaring.

Misjon

Komiteen vil løfte fram kirkens misjonale oppdrag i møte med innvandrere. Den norske kirke arbeider aktivt for å invitere til kristent fellesskap, trosopplæring og dåp på en åpen og ansvarlig måte. Alle har rett til å ha en tro, til å skifte tro og til å utøve sin tro på et fritt grunnlag. Ingen må hindres fra å skifte tro etter eget ønske eller bes om å holde troen skjult. Likeledes må ingen manipuleres til å anta en tro f.eks. ved at deres sårbare situasjon eller ønske om beskyttelse utnyttes. Det må utvises særlig varsomhet overfor mennesker i sårbare situasjoner, som for eksempel på asylmottak.

Synliggjøring

Det er behov for å synliggjøre kristne innvandreres nærvær i lokalsamfunnet og arbeidet med integrering i kirkens virksomhet, bl.a. gjennom menighetenes og bispedømmenes årsmeldinger, planer, rapportering, nettsider og menighetsblad. Dette vil bevisstgjøre oss som kirke, og være et viktig signal til offentligheten.

Ordninger og lokalt/regionalt samarbeid

Det er viktig at det videre arbeidet med en handlingsplan må bygge på erfaringer i lokalmenighetene.

Kontakt med innvandrermenigheter bør bli et fast punkt i rapporter fra bispevisitaser og prostebesøk.

Komiteen ser nødvendigheten av at prost og biskop tar initiativ til pastoralt fellesskap og jevnlig kontakt med innvandrereprester også på tvers av formell kirkelig tilknytning.

Kontakt med innvandrermenigheter kan knyttes til eksisterende stiftsdager, kirkefestivaler og kirkedager for å bevisstgjøre det kirkelige mangfoldet regionalt. Slikt samarbeid handler om flere enn de som ønsker formalisert samarbeid.

Våre kirkebygg er en ressurs i lokalmiljøet. Det forplikter oss til å finne ordninger som gir møteplasser også for innvandrermenigheter.

Rekruttering

Komiteen understreker viktigheten av at utdanningsinstitusjonene legger til rette for ordninger vedrørende ekvivalering av utdanning, og mulighet for å bli formelt kvalifisert mens en er i stilling.

Det bør gis veiledning til kirkelige ansatte med innvandrerbakgrunn både under utdanning og i tjenesten. Det bør skapes ordninger som muliggjør dette innenfor økonomiske tilrettelagte rammer.

Det bør utvikles undervisningsopplegg som møter innvandrermenigheters særlige behov for kompetanseheving, også med tanke på å styrke økumeniske relasjoner.

Komiteen understreker viktigheten av at de samme krav stilles til personlige kvalifikasjoner for rekruttering til kirkelige verv og stillinger, uavhengig av formell kompetanse og kulturell bakgrunn.

Kirkemøtets vedtak

1. Kirkemøtet uttrykker glede over de mange innvandrere som beriker menighetslivet i Norge. Den kristne tro forplikter oss til å vise gjestfrihet og inkludere trossøsken som innvandrer til Norge. Bibelen setter klare standarder for gjestfrihet og behandling av innflyttere. Evangeliet fremhever alle menneskers likeverd, og kirka bærer på en trosbasert motivasjon til gjensidig åpenhet med gjester og innvandrere. I Kristus oppheves de etniske og nasjonale skillene mellom mennesker (Galaterne 3.28) – i Kristus er det ikke lenger forskjell på jøde og greker, nordmann eller iraker.

Å være kristen er å være del av et internasjonalt fellesskap av troende. Troen gir både en lokal tilhørighet og en internasjonal identitet ved at den hjelper oss til å se at vi aldri er alene. Sammen er vi et rikere og mer helhetlig fellesskap. Kirkemøtet understreker derfor betydningen av at flere innvandrere får bidra med sine ressurser og inkluderes i menighetene og gudstjenestefeiringen, samt verdien av at troens betydning i den enkeltes liv settes i fokus.

2. Kirkemøtet ber om at det på alle plan i Den norske kirke må arbeides for å få til gode økumeniske relasjoner mellom Den norske kirke, kristne innvandrere og innvandrermenighetene. Det er behov for, i samarbeid med Norges Kristne Råd, å avklare praktiske og teologiske forhold som oppstår som følge av integrering og samarbeid mellom ulike menigheter og i møte med den enkelte kristne innvandrer.
3. Kirkemøtet ber Kirkerådet om å:
 - i løpet av de neste to årene utrede kirkerettslige forhold som muliggjør at internasjonale menigheter kan innlemmes organisatorisk i Den norske kirke. Dette må sees i sammenheng med det organisatoriske reformarbeidet i Den norske kirke,
 - utrede hvordan innvandrermenigheter kan knyttes til Den norske kirke der dette er ønskelig for begge kirker.
 - utrede hvilke formelle krav som skal gjelde for at innvandrere (asylsøkere) kan bli medlemmer i Den norske kirke.
4. Kirkemøtet ber Mellomkirkelig råd, med utgangspunkt i saksdokumentets momentlister og komiteens merknader, å utarbeide forslag til en handlingsplan for de sentralkirkelige råd inkludert ressursdokumenter for menigheter, prostier og bispedømmer. Forslaget oversendes Kirkerådet for endelig vedtak. Mellomkirkelig råd bes om å samarbeide med KIA, Norges Kristne Råd, aktuelle bispedømmer og utdanningsinstitusjoner.
5. Kirkemøtet understreker behovet for aktivt å rekruttere flere kristne innvandrere til kirkelig utdanning, lønnet og frivillig arbeid og verv. Kirkemøtet ber om at kirkelige arbeidsgivere og utdanningsinstitusjoner danner en arbeidsgruppe som utvikler målrettede strategier for å få til dette.

Enstemmig vedtatt. 79 stemmeberettigede.